

עת"א 1300/01/20 - מאור מלכה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עת"א 1300-01-20 מלכה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
מספר בקשה: 2

בפני	כב' השופט אהרון משניות
המבקש	מאור מלכה (אסיר)
נגד	שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
המשיב	

החלטה

עניינה של עתירה זו בבקשת העותר לקבל חופשה חריגה בכדי להשתתף באירוע של בריתה לרגל הולדת בתו, שנולדה בשעה טובה בניתוח קיסרי, ביום 25.11.19. לפי הנטען בעתירה, האירוע אמור להתרחש ביום 7.1.20 באולם אירועים בדימונה.

עתירה זו באה בהמשך לעתירה קודמת של העותר, אשר בה ביקש חופשה חריגה בכדי ללוות את אשתו לניתוח הקיסרי, ובית המשפט נעתר לבקשתו, למרות התנגדותו של המשיב, והורה על מתן חופשה חריגה לעותר, לשעות אחדות, בתנאים מגבילים, שאף הוחמרו לאחר מכן, בהסכמת ב"כ העותר, בעקבות מידע מודיעיני עדכני, שהתקבל ממסטר ישראל, לאחר שניתן פסק דין בעתירה.

ייאמר כבר בתחילת הדברים כי העתירה הוגשה ביום 1.1.20, בסד זמנים קצר ביותר, שאין לו הצדקה. יתירה מכך, העתירה הוגשה לאחר שהעותר כבר קבע עובדה בכך שהחליט על קיום אירוע, מבלי שקיבל את אישורו של המשיב, ובניגוד גמור להוראות פקנ"ץ 04.40.00, להלן: פקודת החופשות, אשר מחייבת הגשת בקשה לחופשה חריגה 45 יום לפני המועד המבוקש.

זאת ועוד, בשונה מהנטען בתגובת העותר, המידע המודיעיני העדכני, שהוגש באיחור מסוים ע"י משטרת ישראל, עוסק בפעילות פלילית של העותר, באמצעות אחרים, מתוך כותלי בית הסוהר, כפי שנרשם במפורש בפרוטוקול הדיון מיום 25.11.19, עמ' 4 שורה 14.

עתה, מודיע העותר כי הוא מבקש לבטל את האירוע באולם, ותחת זאת לקים אירוע בביתו הפרטי, עם מספר מצומצם של בני משפחה מקרבה ראשונה, בלא נוכחות אביו. אולם מדובר בבקשה שונה לחלוטין מהבקשה שעומדת בבסיסה של עתירה זו, ולכן על העותר לפנות תחילה בבקשה מתאימה לגורמים המתאימים אצל המשיב, ולמצות הליך מנהלי,

בטרם יפנה לבקש את סעדו של בית המשפט. אציין עוד כי ככל שהעותר יעשה כן, ראוי כי המשיב ייתן מענה לבקשה זו בתוך פרק זמן של שבועות בודדים, ולא יותר מחודש ימים.

לא למותר לציין בהקשר זה כי בשונה מאירוע של ברית מילה, שקיימת חובה הלכתית לקיים את האירוע במועד מסוים, אין חובה מקבילה ביחס לאירוע של בריתת או זבד הבת. לכן, לא ברור מדוע אצה הדרך לעותר לקבוע מועד לאירוע, בטרם קיבל את כל האישורים הנדרשים.

אף שאירוע של זבד הבת מוכר בפקודת החופשות כמזכה לחופשה חריגה, עדיין חובה על העותר לפעול בהתאם לפרוצדורה שנקבעה באותה פקודה, ומאחר והעותר לא עשה כן ביחס לבקשה החדשה שהגיש בתגובתו, אין מנוס ממחיקת העתירה על הסף, בשל אי מיצוי הליך מנהלי, בהתאם לאמור בסעיף 4(ג)(1) לתקנות סדרי הדין בעתירות אסירים.

למעלה מן הצורך, אציין עוד כי לטעמי, גם העתירה המקורית שהגיש העותר - דינה להימחק. זאת, מפני שהסעד שהתבקש בעתירה המקורית, עומד בניגוד גמור לפסק הדין שניתן בעתירה הקודמת, אשר בו נקבעו מגבלות מחמירות על החופשה החריגה שניתנה לעותר, ומכלל ההן אתה למד על הלאו, שלא ניתן לאשר חופשה חריגה בניגוד לאותן מגבלות.

העותר בחר ביוזעין להתעלם מהמגבלות הללו בהגישו את העתירה, ולכן אני סבור כי מדובר בנסיבות שנכנסות לגדרו של סעיף 4(ג)(4) לתקנות האמורות, שכן טרם חלפו 6 חודשים מהיום שבו ניתנה החלטה שיפוטית שדחתה למעשה עתירה קודמת זהה בעיקרה, ולכן דין העתירה להימחק על הסף.

סוף דבר, נוכח כל האמור לעיל, התוצאה היא שאני מוחק את העתירה על הסף.

המזכירות תודיע ללא דיחוי לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ח' טבת תש"פ, 05 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.